

॥ चतुर्थः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः ॥

देवासुराः संयत्ता आसन्ते न व्यजयन्त् स एता
 इन्द्रस्तनूरपश्यन्ता उपाधत् ताभिर्वै स तनुविमिन्द्रियं वीर्यमात्मन्धत्
 ततो देवा अभवन्परासुरा यदिन्द्रतनूरुपदधार्ति तनुविमेव
 ताभिरिन्द्रियं वीर्यं यजमान आत्मन्धतेऽथो सेन्द्रिमेवाग्निः सतनुं
 चिनुते भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो (१)

भवति यज्ञो देवेभ्योऽपांकामत्तमवरुद्धं नाशक्वन्त
 एता यज्ञतनूरपश्यन्ता उपाधत् ताभिर्वै ते यज्ञमवारुन्धत
 यद्यज्ञतनूरुपदधार्ति यज्ञमेव ताभिर्यजमानोऽवरुन्धे त्रयस्त्रिः शतमुप
 दधाति त्रयस्त्रिः शङ्क्षेपद्वै देवता देवता एवावरुन्धेऽथो सात्मानमेवाग्निः
 सतनुं चिनुते सात्माऽमुष्मिल्लोके (२)

भवति य एवं वेद ज्योतिष्मतीरुपं दधाति ज्योतिरेवास्मिन्दधात्ये
 अग्निश्चितो ज्वलति ताभिरैवैनः समिन्द्र उभयोरस्मै
 लोकयोर्जर्योतिर्भवति नक्षत्रेष्टका उपं दधात्येतानि वै दिवो
 ज्योतीःषि तान्येवावरुन्धे सुकृतां वा एतानि ज्योतीःषि
 यनक्षत्राणि तान्येवाऽप्रत्ययो अनूकाशमेवैतानि (३)

ज्योतीःषि कुरुते सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै यथसङ्स्पृष्टा
 उपदध्याद्वृष्ट्यै लोकमपि दध्यादवर्षुकः पुर्जन्यः स्यादसङ्स्पृष्टा

उपं दधाति वृष्ट्या॑ ए॒व लो॒कं करोति॑ वर्षु॒कः पूर्जन्यो॑ भवति॑
पुरस्ताद॒न्याः प्रतीची॒रूपं दधाति॑ पश्चाद॒न्याः प्राची॒स्तस्मा॑त्प्राचीना॑नि॑
च प्रतीचीना॑नि॑ च॒ नक्षत्राण्या॑ वर्तन्ते॥ (४)

आतृ॒व्यो॑ लो॒क ए॒वैतान्यैकं चत्वारि॑ शब्दः ॥ ४ ॥ [१]

ऋत॒व्या॑ उपं दधात्यृतूनां॑ कूर्स्यै॑ द्वृन्द्वमुपं॑ दधाति॑
तस्मा॑द्वृन्द्वमृतवोऽधृतेव॑ वा ए॒षा यन्मध्यमा॑ चितिरन्तरिक्षमिव॑ वा
ए॒षा द्वृन्द्वमृन्यासु॑ चितीषूपं॑ दधाति॑ चतंस्त्रो॑ मध्ये॑ धृत्या॑ अन्तः॑ क्षेषणं॑
वा ए॒ताश्चितीनां॑ यद्वृत्व्या॑ यद्वृत्व्या॑ उपदधाति॑ चितीनां॑ विधृत्या॑
अवंकामनूपं॑ दधात्येषा॑ वा अग्नेर्योनि॑ः संयोनि॑ः (५)

मेवाग्निं चिनुत उवाच॑ ह विश्वामित्रोऽदिथ्म ब्रह्मणान्नं॑ यस्यैता॑
उपधीयान्तै॑ य उ॑ चैना ए॒वं वेददिति॑ संवथ्सरो॑ वा ए॒तं प्रतिष्ठायै॑
नुदते॑ योऽग्निं चित्वा॑ न प्रतितिष्ठति॑ पश्च॑ पूर्वाश्चितयो॑ भवन्त्यथ॑
षष्ठीं चिति॑ चिनुते॑ पङ्गा॑ ऋतवः॑ संवथ्सर॑ ऋतुष्वेव॑ संवथ्सरे॑ प्रति॑
तिष्ठत्येता॑ वा (६)

अधिपत्रीनामेष्टका॑ यस्यैता॑ उपधीयन्ते॑ अधिपतिरेव॑ संमानाना॑
भवति॑ यं द्विष्यात्तमुपदधंद्॑ ध्यायेदेताभ्य॑ ए॒वैनं॑ देवता॑भ्य॑ आ॑
वृश्चति॑ ताजगार्तिमार्च्छत्यज्ञिरसः॑ सुवर्गं॑ लो॒कं यन्तो॑ या॑ यज्ञस्य॑
निष्कृतिरासीत्तामृषिभ्य॑ः प्रत्यौहन्तद्विरण्यमभवद्यज्ञिरण्यशल्कै॑ः
प्रोक्षति॑ यज्ञस्य॑ निष्कृत्या॑ अथो॑ भेषजमेवास्मै॑ करो-॑ (७)

त्यथो रूपेणैवैनः समर्धयुत्यथो हिरण्यज्योतिषैव सुवर्गं
लोकमेति साहस्रवंता प्रोक्षति साहस्रः प्रजापतिः प्रजापतेरास्या
इमा मे अग्र इष्टका धेनवः सुन्त्वित्याह धेनूरैवैनाः कुरुते ता एनं
कामदुघां अमुत्रामुष्मिलोक उपं तिष्ठन्ते॥ (८)

सयोनिमेता वै करोत्येकान्नचत्वारि शब्दां॥ [२]

रुद्रो वा एष यदग्निः स एतरहि जातो यरहि सर्वश्चितः स यथा
वृथ्सो जातः स्तनं प्रेपसत्येवं वा एष एतरहि भागधेयं प्रेपसति
तस्मै यदाहुतिं न जुहुयादध्वर्यु च यजमानं च ध्यायेच्छतरुद्रीय
जुहोति भागधेयैनैवैनः शमयति नाऽर्तिमाच्छत्यध्वर्युर्न यजमानो
यद्वाम्याणां पशूनां (९)

पयंसा जुहुयाद्वाम्यान्पशूञ्छुचाऽप्येद्यदारुण्यानामारुण्याञ्चर्तिलय
वा जुहुयाद् गवीधुकयवाग्वा वा न ग्राम्यान्पशून् हिनस्ति ना-
ऽरुण्यानथो खल्वाहुरनाहुतिर्वै जर्तिलश्च गवीधुकाश्वेत्यजक्षीरेण
जुहोत्याग्नेयी वा एषा यदजाऽहुत्यैव जुहोति न ग्राम्यान्पशून्
हिनस्ति नाऽरुण्यानङ्गिरसः सुवर्गं लोकं यन्तो- (१०)

ज्ञायां घर्म प्रासि श्वन्सा शोचन्ती पुर्णं पराजिहीतु सो (१)-
अर्कोऽभवत् तदर्कस्यार्कत्वमर्कपर्णेन जुहोति सयोनित्वायोदङ्गिष्ठञ्जुहो
वै रुद्रस्य दिरख्स्वायामेव दिशि रुद्रं निरवदयते चरमायामिष्ठकायां

जुहोत्यन्तत एव रुद्रं निरवंदयते त्रेधाविभुक्तं जुहोति त्रयं इमे
लोका इमानेव लोकान्स्मावंद्वीर्यान्करोतीयत्यग्ने जुहो- (११)

त्यथेयत्यथेयति त्रयं इमे लोका एभ्य एवैन् लोकेभ्यः
शमयति तिस्र उत्तरा आहुतीर्जुहोति षट्थसं पंद्यन्ते पञ्चा क्रृतवं
क्रृतुभिरेवैन् शमयति यदनुपरिक्रामं जुहुयादन्तरवचारिण॑
रुद्रं कुर्यादथो खल्वाहुः कस्यां वाऽहं दिशि रुद्रः कस्यां
वेत्यनुपरिक्राममेव होतुव्यमपरिवर्गमेवैन् शमय- (१२)

त्येता वै देवताः सुवर्ग्या या उत्तमास्ता यजमानं वाचयति
ताभिरेवैन् सुवर्गं लोकं गमयति यं द्विष्यात्तस्य सञ्चरे पशुनां
न्यस्येद्यः प्रथमः पशुरभितिष्ठति स आर्तिमार्च्छति॥ (१३)

पशुनां यन्तोऽग्ने जुहोत्यपरिवर्गमेवैन् शमयति त्रिशब्दं॥ ५॥ [३]

अश्मन्नूर्जमिति परि षिञ्चति मार्जयत्येवैनुमथो तर्पयत्येव स
एनं तृप्तोऽक्षुध्यन्नशोचन्नमुष्मिलोक उपं तिष्ठते तृप्यति प्रजया
पशुभिर्य एवं वेद तां न इष्मूर्ज धत्त मरुतः सरराणा इत्याहान्नं
वा ऊर्गन्नं मरुतोऽन्नमेवाव रुन्धेऽश्मस्ते क्षुदमुं ते शु- (१४)

गृच्छतु यं द्विष्म इत्याहु यमेव द्वेष्टि तमस्य क्षुधा चं शुचा
चार्पयति त्रिः परिषुचन्पर्येति त्रिवृद्वा अग्निर्यावानेवाग्निस्तस्य शुचं
शमयति त्रिः पुनः पर्येति षट्थसं पंद्यन्ते पञ्चा क्रृतवं क्रृतुभिरेवास्य

शुचं शमयत्युपां वा एतत्पुष्टं यद्वेत्सोऽपां (१५)

शरोऽवंका वेतसशाखया चावंकाभिश्च वि कर्षत्यापे वै शान्ताः शान्ताभिरेवास्य शुचं शमयति यो वा अग्निं चितं प्रथमः पशुरधिक्रामतीश्वरो वै तः शुचा प्रदहो मण्डूकेन वि कर्षत्येष वै पशूनामनुपजीवनीयो न वा एष ग्राम्येषु पशुषु हितो नाऽऽरण्येषु तमेव शुचाऽर्पयत्यष्टुभिर्विं कर्ष- (१६)

त्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्रोऽग्निर्यावानेवाग्निस्तस्य शुचं शमयति पावकवतीभिरन्नं वै पावकोऽन्नेवास्य शुचं शमयति मृत्युर्वा एष यद्ग्निर्ब्रह्मणं एतद्रूपं यत्कृष्णाजिनं कारणी उपानहावुपं मुश्वते ब्रह्मणैव मृत्योरन्तर्धर्त्तेऽन्तर्मृत्योर्धर्त्तेऽन्तरन्नाद्यादित्याहरन्यामुपमुश्वतेऽन्यां नान्त- (१७)

रेव मृत्योर्धर्त्तेऽवान्नाद्यं रुन्धे नमस्ते हरसे शोचिष्य इत्याह नमस्कृत्य हि वसीयाऽसमुपचरन्त्यन्यं तै अस्मत्पन्तु हेतय इत्याह यमेव द्वेष्टि तमस्य शुचाऽर्पयति पावको अस्मभ्यं शिवो भवेत्याहान्नं वै पावकोऽन्नमेवावं रुन्धे द्वाभ्यामधिं क्रामति प्रतिष्ठित्या अपस्यवतीभ्याऽ शान्त्यै॥ (१८)

शुवेत्सोऽपामष्टुभिर्विंकर्षति नान्तरेकान्तपञ्चाशाशच्च॥ ५॥ [४]

नृषदे वडिति व्याघारयति पञ्चाऽहृत्या यज्ञमुखमा रभतेऽक्षया व्याघारयति तस्मादक्षया पशवोऽङ्गानि प्र

हरन्ति प्रतिष्ठित्यै यद्वंषद्कुर्याद्यातयांमाऽस्य वषद्कारः स्याद्यन्न
वंषद्कुर्याद्रक्षाऽसि यज्ञः हन्त्युर्वित्याह पुरोक्षमेव वंषद्गरेति नास्य
यातयांमा वषद्कारो भवति न यज्ञः रक्षाऽसि घन्ति हुतादो वा
अन्ये देव - (१९)

अंहुतादोऽन्ये तान्गिचिदेवोभयांप्रीणाति ये देवा देवानामिति
दध्ना मधुमिश्रेणावोक्षति हुतादश्वैव देवानहुतादश्वै यजमानः प्रीणाति
ते यजमानं प्रीणन्ति दध्नैव हुतादः प्रीणाति मधुषाऽहुतादौ ग्राम्यं
वा एतदन्तं यद्ध्यारण्यं मधु यद्धना मधुमिश्रेणावोक्षत्युभयस्यावरुच्छै
ग्रुमुष्टिनाऽवोक्षति प्राजापत्यो (२०)

वै ग्रुमुष्टिः सयोनित्वाय द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्या अनुपरिचारमवोक्षत्यप
वि वा एष प्राणैः प्रजयां पशुभिरक्षयते यौऽग्निं चिन्वन्नपिक्रामति
प्राणदा अंपानदा इत्याह प्राणानेवाऽऽत्मन्धत्ते वर्चोदा वरिवोदा
इत्याह प्रजा वै वर्चः पशवो वरिवः प्रजामेव पशूनात्मन्धत्त इन्द्रो
वृत्रमहुत्तं वृत्रो (२१)

हृतः षोडशभिर्भूगैरसिनाथ्स एतामग्नयेऽनीकवत्
आहृतिमपश्यत्तामजुहोत् तस्याग्निरनीकवान्ध्वेन भागधेयेन प्रीतः
षोडशधा वृत्रस्य भोगानप्यदहद्वैश्वकर्मणेन पाप्मनो निरमुच्यत
यदग्नयेऽनीकवत् आहृतिं जुहोत्याग्निरेवास्यानीकवान्ध्वेन
भागधेयेन प्रीतः पाप्मानमपि दहति वैश्वकर्मणेन पाप्मनो

निर्मुच्यते यं कामयेत चिरं पाप्मनो (२२)

निर्मुच्येतेत्येकैकं तस्य जुहयाच्चिरमेव पाप्मनो निर्मुच्यते
यं कामयेत ताजक्षपाप्मनो निर्मुच्येतेति सर्वाणि तस्यानुद्रुत्यं
जुहयात्ताजगेव पाप्मनो निर्मुच्यतेऽथो खलु नानैव सूक्ताभ्यां
जुहोति नानैव सूक्तयोर्वीर्यं दधात्यथो प्रतिष्ठित्यै॥ (२३)

देवा: प्रांजापत्यो वृत्रश्चिरं पाप्मनश्चत्वारि॒शब्द॑॥५॥

[५]

उदैनमुत्तरां नयेति समिध आ दंधाति यथा जनं यतेऽवसं
करोति ताद्वगेव तत्तिस्त्र आ दंधाति त्रिवृद्वा अग्निर्यावानेवाग्निस्तस्मै
भागधेयं करोत्यौदुम्बरीर्भवन्त्यूर्ग्वा उदुम्बर ऊर्जमेवास्मा अपि
दधात्युदु त्वा विश्वे देवा इत्याह प्राणा वै विश्वे देवाः प्राणे- (२४)

रैवैनमुद्यच्छुतेऽग्ने भरन्तु चित्तिभिरित्याहु यस्मां एवैनं
चित्तायोद्यच्छुते तेनैवैन य समर्धयति पश्च दिशो दैर्वीर्यज्ञमवन्तु
दैर्वीरित्याहु दिशो ह्येषोऽनु प्रच्यवतेऽपामतिं दुर्मतिं बाधमाना
इत्याहु रक्षसामपंहत्यै रायस्पोषे यज्ञपतिमाभजन्तीरित्याह पशवो
वै रायस्पोषः (२५)

पशूनेवाव रुन्धे पञ्चिरहरति षड्वा क्रृतव ऋतुभिरेवैन
हरति द्वे परिगृह्यती भवतो रक्षसामपंहत्यै सूर्यरश्मिरुहरिकेशः
पुरस्तादित्याहु प्रसूत्यै ततः पावका आशिषो नो जुषन्तामित्याहान्नं

वै पांवुकोऽन्नमेवावं रुन्धे देवासुराः संयत्ता आसन्ते देवा
एतदप्रतिरथमपश्यन्तेन वै तैऽप्रत्य- (२६)

सुरानजयन्तदप्रतिरथस्याप्रतिरथत्वं यदप्रतिरथं द्वितीयो
होताऽन्वाहाऽप्रत्येव तेन यजमानो भ्रातृव्याञ्जयत्यथो अनभिजितमेवामि
जयति दशर्च भवति दशाक्षरा विराङ्गिराजेमौ लोकौ
विघृतावनयोर्लोकयोर्विघृत्या अथो दशाक्षरा विराङ्गि
विराङ्गिराज्येवान्नाद्ये प्रतिं तिष्ठत्यसदिव वा अन्तरिक्षमन्तरिक्षमिवाग्नीं
(२७)

इश्मानं नि दधाति सत्त्वाय द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै विमानं एष
दिवो मध्ये आस्त इत्याहु व्यैवैतयो मिमीते मध्ये दिवो निहितः
पृश्चिरश्मेत्याहान्नं वै पृश्च्यन्नमेवावं रुन्धे चतस्रभिरा पुच्छादेति
चत्वारि छन्दाःसि छन्दोभिरेवेन्द्रं विश्वा अवीवृथन्नित्याह
वृद्धिमेवोपावर्तते वाजानाऽ सत्पतिं पति- (२८)

मित्याहान्नं वै वाजोऽन्नमेवावं रुन्धे सुम्नहूर्यज्ञो देवाः आ
च वक्षदित्याह प्रजा वै पश्वः सुम्नं प्रजामेव पशूनात्मन्धते
यक्षदग्निर्देवो देवाः आ च वक्षदित्याह स्वगाकृत्यै वाजस्य
मा प्रसवेनोद्ग्रामेणोदग्रभीदित्याहासौ वा आदित्य उद्यनुद्ग्राम एष
निम्रोचन्निग्रामो ब्रह्मणेवाऽत्मानमुदृढाति ब्रह्मणा भ्रातृव्यं नि
गृह्णाति॥ (२९)

प्राचीमनु प्रदिशं प्रेहि विद्वानित्यांह देवलोकमेवैतयोपावर्तते
 क्रमध्वमग्निना नाकमित्याहेमानेवैतया लोकान्क्रमते पृथिव्या
 अहमुदुन्तरिक्षमारुहुमित्याहेमानेवैतया लोकान्धसुमारोहति
 सुवर्यन्तो नापेक्षन्त इत्यांह सुवर्गमेवैतया लोकमेत्यग्ने प्रेहि (३०)

प्रथमो देवयुतामित्याहोभयेष्वैतया देवमनुष्येषु चक्षुर्दधाति
 पञ्चभिरधिं क्रामति पाङ्को यज्ञो यावानेव यज्ञस्तेन सु
 सुवर्गं लोकमेति नक्तोषासेति पुरोनुवाक्यामन्वाहु प्रत्या अग्ने
 सहस्राक्षेत्यांह साहुस्तः प्रजापतिः प्रजापतेरास्यै तस्मै ते विधेम्
 वाजायु स्वाहेत्याहान्नं वै वाजोऽन्नमेवावं (३१)

रुन्धे दध्रः पूर्णमौदुम्बरीङ् स्वयमातृण्णाया॑ जुहोत्यूर्ग्वै
 दध्यूर्गुदुम्बरोऽसौ स्वयमातृण्णाऽमुष्यामेवोर्जं दधाति तस्मादमुतो-
 ऽर्वाचीमूर्जमुप॑ जीवामस्तिसृभिः सादयति त्रिवृद्वा अग्निर्यावानेवाग्निस्त
 प्रतिष्ठां गंमयति प्रेष्ठो अग्ने दीदिहि पुरो न इत्यौदुम्बरीमा दंधात्येषा
 वै सूर्मा कर्णकावत्येतया॑ ह स्म् (३२)

वै देवा असुराणा॑ शततरुहा॒ङ्स्तृ॑हन्ति॑ यदेतया॑
 सुमिधंमादधांति॑ वज्रमेवैतच्छ्रुतिर्भीं यजंमानो भ्रातृव्याय प्रहरति॑
 स्तृत्या॑ अछंम्बद्धारं विधेमं ते परमे जन्मन्नग्न इति॑ वैकंडःतीमा॑
 दंधाति॑ भा एवावं रुन्धे॑ ता॑ सवितुर्वर्णेण्यस्य॑ चित्रामिति॑
 शमीमयी॑ शान्त्या॑ अग्निर्वा॑ हृ वा अग्निचितं दुहेऽग्निचिद्वाऽग्नि-

दुहे ता॑ (३३)

संवितुर्वैरण्यस्य चित्रामित्याहैष वा अग्नेर्दोहस्तमस्य कण्व एव
श्रायसोऽवेत्तेन ह स्मैन् स दुहे यदेतया समिधमादधात्यग्निचिदेव
तदग्निं दुहे सुस ते अग्ने समिधः सप्त जिह्वा इत्याह सप्तैवास्य
साप्तानि प्रीणाति पूर्णयां जुहोति पूर्ण इव हि प्रजापतिः प्रजापते-
(३४)

रास्ये न्यूनया जुहोति न्यूनाद्धि प्रजापतिः प्रजा असृजत
प्रजानां सृष्ट्या अग्निर्देवभ्यो निलायत् स दिशोऽनु
प्राविंशञ्जुहून्मनसा दिशो ध्यायेद्विग्भ्य एवैनमवं रुन्धे दध्ना
पुरस्ताञ्जुहोत्याज्येनोपरिष्ठात्तेजश्वैवास्मा इन्द्रियं च समीची
दधाति द्वादशकपालो वैश्वानरो भवति द्वादश मासाः संवथ्सुरः
संवथ्सुरोऽग्निवैश्वानरः साक्षा- (३५)

देव वैश्वानरमवं रुन्धे यत्रयाजानूयाजान्कुर्याद्विकस्ति: सा
यज्ञस्य दर्विहोमं करोति यज्ञस्य प्रतिष्ठित्यै राष्ट्रं वै वैश्वानरो
विष्मरुतो वैश्वानरः हुत्वा मारुताञ्जुहोति राष्ट्र एव विशमनु
बधात्युच्चैवैश्वानरस्याऽश्रावयत्युपांशु मारुताञ्जुहोति तस्माद्राष्ट्रं
विशमति वदति मारुता भवन्ति मरुतो वै देवानां विशो
देवविशेनैवास्मै मनुष्यविशमवं रुन्धे सुस भवन्ति सप्तगणा वै
मरुतो गणश एव विशमवं रुन्धे गणेन गुणमनुद्रुत्यं जुहोति

विश्वेवास्मा अनुवर्त्मानं करोति॥ (३६)

अग्ने प्रेह्यवं स्म दुहे तां प्रजापतेः सुक्षान्मनुष्विशमेकंविश्वतिश्च॥७॥ [७]

वसोर्धारा॑ जुहोति॒ वसो॑र्मे॒ धारा॑ऽसु॒दिति॒ वा एषा हृयते॑ घृतस्यु॑
वा एनमेषा॑ धारा॑मुष्मिल्लो॒के॒ पिन्वंमानोपं॒ तिष्ठत आज्यैन॑ जुहोति॒
तेजो॑ वा आज्यं॑ तेजो॑ वसोर्धारा॑ तेज॑सैवास्मै॒ तेजो॑वं॒ रुन्धेऽथो॑
कामा॑ वै॒ वसोर्धारा॑ कामानेवावं॒ रुन्धे॑ यं॒ कामयेत् प्राणानस्यान्नाद्यु॑
वि - (३७)

च्छिन्द्यामिति॑ विग्राहुं॑ तस्य॑ जुहयात्प्राणानेवास्यान्नाद्यु॑
विच्छिन्नति॑ यं॒ कामयेत् प्राणानस्यान्नाद्यु॑ सं॒ तनुयामिति॑ सन्ततां॒
तस्य॑ जुहयात्प्राणानेवास्यान्नाद्यु॑ सं॒ तनोति॑ द्वादशा॑ द्वादशानि॑
जुहोति॑ द्वादशु॑ मासाः॑ संवथ्सुरः॑ संवथ्सुरेण॑वास्मा॑ अन्नमवं॑
रुन्धेऽन्नं॑ च॑ मेऽक्षुच्च म॑ इत्याहृतद्वा॑ (३८)

अन्नस्य॑ रूप॑ रूपेण॑वान्नमवं॑ रुन्धेऽग्निश्च॑ म॑ आपश्च म॑
इत्याहृषा॑ वा अन्नस्य॑ योनि॑ः॒ सयो॑न्येवान्नमवं॑ रुन्धेऽर्घुन्द्राणि॑
जुहोति॑ देवता॑ एवावं॑ रुन्धे॑ यथसर्वेषामर्धमिन्द्रः॑ प्रति॑ तस्मादिन्द्रो॑
देवतानां॑ भूयिष्ठभाक्तं॑ म॑ इन्द्रमुत्तरमाहेन्द्रियमेवास्मिन्नुपरिष्ठाद्धधाति॑
यज्ञायुधानि॑ जुहोति॑ यज्ञो॑ (३९)

वै॑ यज्ञायुधानि॑ यज्ञमेवावं॑ रुन्धेऽथ॑ एतद्वै॑ यज्ञस्य॑ रूप॑
रूपेण॑व यज्ञमवं॑ रुन्धेऽवभृथश्च॑ मे॑ स्वगाकारश्च॑ म॑ इत्याह॑

स्वगाकृत्या अग्निश्च मे घर्मश्च म इत्याहैतद्वै ब्रह्मवर्चसस्य रूपं
रूपेणैव ब्रह्मवर्चसमवे रुन्ध क्रक्ष मे सामं च म इत्याहै- (४०)

तद्वै छन्दसां रूपं रूपेणैव छन्दांस्यवे रुन्धे
गर्भश्च मे वृथ्साश्च म इत्याहैतद्वै पश्चानां रूपं रूपेणैव
पशूनवे रुन्धे कल्पाङ्गुहोत्यकृतस्य कृत्ये युग्मदयुजे जुहोति
मिथुनत्वायौत्तरावती भवतोऽभिक्रान्त्या एकां च मे तिस्रश्च म
इत्याह देवछन्दसं वा एकां च तिस्रश्च (४१)

मनुष्यछन्दसं चतस्रश्चाष्टौ च देवछन्दसं चैव मनुष्यछन्दसं
चावे रुन्ध आत्रयस्त्रिःशतो जुहोति त्रयस्त्रिःशद्वै देवता देवता
एवावे रुन्ध आउष्टाचत्वारिःशतो जुहोत्यष्टाचत्वारिःशदक्षरा
जगती जागताः पशवो जगत्यैवास्मै पशूनवे रुन्धे वाजश्च
प्रसवश्चेति द्वादशं जुहोति द्वादशं मासाः संवथ्सुरः संवथ्सुर एव
प्रति तिष्ठति॥ (४२)

वि वै युजः सामं च म इत्याह च तिस्रश्चैकान्तरपञ्चाशाच्च॥६॥ [८]

अग्निर्देवेभ्योऽपांकामद्वागुधेयमिच्छमानुस्तं देवा अब्रुवन्नुपं न
आवर्तस्व हृव्यं नौ वुहेति सोऽब्रवीद्वरं वृणै मह्यमेव वाजप्रसवीय
जुहवन्निति तस्मादग्नये वाजप्रसवीयं जुहति यद्वाजप्रसवीयं
जुहोत्यग्निमेव तद्वागुधेयेन समर्धयत्यथौ अभिषेक एवास्य
स चंतुर्दशभिर्जुहोति सुत ग्राम्या ओषधयः सुसा- (४३)

इरण्या उभयोषामवरुद्ध्या अन्नस्यान्नस्य जुहोत्यन्नस्यान्नस्यावरु
औदुम्बरेण सुवेण जुहोत्यूर्गर्वा उदुम्बर ऊर्गन्नमूर्जेवास्मा
ऊर्जमन्नमवं रुन्धेऽग्निर्वै देवानामभिषिक्तोऽग्निचिन्मनुष्याणां
तस्मादग्निचिद्वर्षति न धावेदवरुद्धुङ् ह्यस्यान्नमन्नमिव खलु वै
वरुषं यद्वावेदनाद्याद्वावेदुपावर्तेतनाद्यमेवाभ्यु- (४४)

पावर्तते नक्तोषासेति कृष्णायै श्वेतवंश्सायै पयसा
जुहोत्यहैवास्मै रात्रिं प्र दापयति रात्रियाऽहरहोरात्रे एवास्मै प्रत्ते
काममन्नाद्य दुहाते राष्ट्रभूतो जुहोति राष्ट्रमेवावं रुन्धे पुङ्गिर्जुहोति
षड्वा क्रृतवं क्रृतुष्वेव प्रति तिष्ठति भुवनस्य पत इति रथमुखे
पश्चाऽहुतीर्जुहोति वज्रो वै रथो वज्रेणैव दिशो- (४५)

अभि जयत्यग्निचित् हु वा अमुष्मिल्लोके वातोऽभि पवते
वातनामानि जुहोत्यभ्यैवैनमुष्मिल्लोके वातः पवते त्रीणि जुहोति
त्रय इमे लोका एभ्य एव लोकेभ्यो वातमवं रुन्धे समुद्रोऽसि
नभस्वानित्याहैतद्वै वातस्य रूपः रूपेणैव वातमवं रुन्धेऽञ्जलिना
जुहोति न ह्यैतेषामन्यथाऽहुतिरवकल्पते॥ (४६)

ओपंधयः सुपाभि दिशोऽन्यथा द्वे च। ४। [१]

सुवर्गायै वै लोकायै देवरथो युज्यते यत्राकृतायै मनुष्यरथ एष
खलु वै देवरथो यदग्निरुग्नि युनजिम् शवसा घृतेनेत्याह युनत्तयैवैन्
स एनं युक्तः सुवर्ग लोकमभि वंहति यथसर्वाभिः पश्चभिर्युश्याद्युक्तो-

अस्याग्निः प्रच्युतः स्यादप्रतिष्ठिता आहूतयः स्युरप्रतिष्ठिताः स्तोमा
अप्रतिष्ठितान्युक्थानि॑ तिसृभिः प्रातःसवनेऽभि मृशति त्रिवृद् (४७)

वा अग्निर्यावानेवाग्निस्तं युनक्ति यथाऽन्सि युक्त आधीयतं
एवमेव तत्प्रत्याहूतयस्तिष्ठन्ति प्रति स्तोमाः प्रत्युक्थानि॑
यज्ञायज्ञियस्य स्तोत्रे द्वाभ्यामभि मृशत्येतावान् वै यज्ञो
यावानग्निष्टोमो भूमा त्वा अस्यात् ऊर्ध्वः क्रियते यावानेव
यज्ञस्तमन्ततौऽन्वारोहति द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्या एकयाऽप्रस्तुतं
भवत्यथा- (४८)

अभि मृशत्युपैनमुक्तरो यज्ञो नमत्यथो सन्तत्यै प्र वा एषोऽ-
अस्माल्लोकाच्यवते योऽग्निं चिनुते न वा एतस्यानिष्टक आहूतिरवं
कल्पते यां वा एषोऽनिष्टक आहूतिं जुहोति स्ववति वै सा ताऽ
स्ववन्तीं यज्ञोऽनु परां भवति यज्ञं यज्ञमानो यत्पुनश्चिति॑ चिनुत
आहूतीनां प्रतिष्ठित्यै प्रत्याहूतयस्तिष्ठन्ति॑ (४९)

न यज्ञः पराभवति न यज्ञमानोऽष्टावुप॑ दधात्यष्टाक्षरा गायत्री
गायत्रेणैवैनं छन्दसा चिनुते यदेकादश॑ त्रैष्टुभेन् यद्वादश॑ जागतेन
छन्दोभिरेवैनं चिनुते नपात्को वै नामैषोऽग्निर्यत्पुनश्चितिर्य एवं
विद्वान्पुनश्चिति॑ चिनुत आ तृतीयात्पुरुषादन्नमत्ति॑ यथा वै पुनराधेय
एवं पुनश्चितिर्योऽग्न्याधेयेन् न- (५०)

ध्रोति॑ स पुनराधेयमा धत्ते योऽग्निं चित्वा नध्रोति॑ स पुनश्चिति॑

चिनुते यत्पुनश्चिति चिनुत क्रच्छा अथो खल्वाहुर्न चेतव्येति
रुद्रो वा एष यदग्निर्यथा^१ व्याघ्रः सुसं बोधयति तादृगेव तदथो
खल्वाहुश्चेतव्येति यथा वर्सीयाः सं भागधेयेन बोधयति तादृगेव
तन्मनुरग्निमंचिनुत तेन नार्मात्स एतां पुनश्चितिमंपश्युत्तामंचिनुत
तया वै स आर्माद्यत्पुनश्चिति चिनुत क्रच्छै॥ (५१)

त्रिवृदथ तिष्ठन्त्यग्न्याधेयेन नाचिनुत सुसदंश च॥५॥ [१०]

छन्दश्चित्तं चिन्वीत पशुकामः पशवो वै छन्दाः सि पशुमानेव
भवति श्येनचित्तं चिन्वीत सुवर्गकामः श्येनो वै वर्यसां पतिष्ठः
श्येन एव भूत्वा सुवर्गं लोकं पतति कङ्कचित्तं चिन्वीत यः
कामयेत शीर्षण्वानुमुष्मिलोके स्यामिति शीर्षण्वानेवामुष्मिलोके
भवत्यलजुचित्तं चिन्वीत चतुःसीतं प्रतिष्ठाकामश्चतस्त्रो दिशों
दिक्षवैव प्रति तिष्ठति प्रउगचित्तं चिन्वीत भ्रातृव्यवान्मै- (५२)

व भ्रातृव्यान्नुदत उभयतःप्रउगं चिन्वीत यः कामयेत प्र
जातान्नातृव्यान्नुदेय प्रतिजनिष्यमाणानिति प्रैव जातान्नातृव्यान्नुदते
प्रति जनिष्यमाणान्नात्रथचक्रचित्तं चिन्वीत भ्रातृव्यवान् वज्रो वै रथो
वज्रमेव भ्रातृव्येभ्यः प्र हरति द्रोणचित्तं चिन्वीतान्नकामो द्रोणे
वा अन्नं भ्रियते सयोन्येवान्नमवं रुन्धे समूह्यं चिन्वीत पशुकामः
पशुमानेव भवति (५३)

परिचाय्यं चिन्वीत् ग्रामकामो ग्राम्येव भवति श्मशानचित्
चिन्वीत् यः कामयेत् पितॄलोके ऋद्ध्रयामिति पितॄलोके एव ग्रन्थात्
विश्वामित्रजमदग्नी वसिष्ठेनास्पर्धेताऽस स एता जुमदंग्रिर्विहृव्या
अपश्युत्ता उपाधत्तु ताभिर्वै स वसिष्ठस्येन्द्रियं वीर्यमवृक्षं
यद्विहृव्या उपदधातीन्द्रियमेव ताभिर्वीर्यं यजमानो भ्रातृव्यस्य वृक्षे
होतुर्धिष्णियु उप दधाति यजमानायतनं वै (५४)

होता स्व एवास्मा आयतन इन्द्रियं वीर्यमवं रुन्धे द्वादशोपं
दधाति द्वादशाक्षरा जगती जागता: पशवो जगत्यैवास्मै पशूनवं
रुन्धेऽष्टावैष्टावन्येषु धिष्णियेषूपं दधात्यैषाशोफाः पशवः पशूनेवावं
रुन्धे षण्मार्जलीये षड्बा कृतवं कृतवः खलु वै देवाः पितरं कृतूनेव
देवान्पितृन्प्राणाति॥ (५५)

प्र भवति यजमानायतनं वा अष्टाचत्वारिंशत्त्र॥ ४॥ [११]

पवस्व वाजसातय इत्यनुष्टुकप्रतिपद्धवति तिस्रोऽनुष्टुभृश्वतस्रो
गायत्रियो यत्तिस्रोऽनुष्टुभृस्तस्मादश्वस्त्रिभिस्तिष्ठृस्तिष्ठति
यच्चतस्रो गायत्रियस्तस्माद्यसर्वाश्वतुरः पदः प्रतिदधत्पलायते
परमा वा एषा छन्दसां यदनुष्टुकपरमश्वतुष्टेमः स्तोमानां
परमस्त्रिरात्रो यज्ञानां परमोऽश्वः पशूनां परमेणैवैनं परमतां
गमयत्येकविश्वामहर्भवति (५६)

यस्मिन्नश्वे आलभ्यते द्वादश मासाः पश्वत्वस्त्रये इमे लोका

असावांदित्य एंकवि॒श ए॒ष प्रजाप॑तिः प्राजापत्योऽश्वस्तमेव
सा॒क्षाद्वैति॒ शक्तरयः पृष्ठं भवन्त्यन्यदन्यच्छन्दोऽन्यैन्ये वा ए॒ते
पशव् आ लभ्यन्त उतेवं ग्राम्या उतेवारण्या यच्छक्तरयः पृष्ठं
भवन्त्यश्वस्य सर्वत्वाय पार्थुरश्मं ब्रह्मसामं भवति रश्मिना वा
अश्वो (५७)

यत ईश्वरो वा अश्वोऽयतोऽप्रतिष्ठितः परां परावतं
गन्तोर्यत्पार्थुरश्मं ब्रह्मसामं भवत्यश्वस्य यत्यै धृत्यै सङ्कृत्यच्छावाकसामं
भवत्युथ्सन्नयुज्ञो वा ए॒ष यदश्वमेधः कस्तद्वेदेत्याहुर्यदि॒ सर्वो वा
क्रियते न वा सर्व इति॒ यथसङ्कृत्यच्छावाकसामं भवत्यश्वस्य
सर्वत्वाय पर्यास्या अनन्तरायाय सर्वस्तोमोऽतिरात्र उत्तममहर्भवति॒
सर्वस्याऽस्यै॒ सर्वस्यै॒ जित्यै॒ सर्वमेव तेनाऽप्रोति॒ सर्वं
जयति॥ (५८)

अहर्भवति॒ वा अश्वोऽहर्भवति॒ दशं चा॥३॥

[१२]

देवासुराः तेनर्तव्या रुद्रोऽश्मन्त्रृपदे वडुदेनं प्राचीमिति॒ वसोर्धारामुग्निर्देवेभ्यः सुवर्गायं यत्राकृतायं
छन्दश्चित् परवस्त्र द्वादशा॥१२॥

देवासुरा अजायां वै ग्रुमुष्टिः प्रथमो दैवयुतामेतद्वै छन्दसामृग्रोत्यष्टौ पञ्चाशता॥५८॥

देवासुराः सर्वं जयति॥

हरिः ॐ ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां पञ्चमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः

समाप्तः॥५-४॥

---

 generated on **January 27, 2026**

Downloaded from

 <http://stotrasamhita.github.io> | StotraSamhita | Credits
